

ad § 5.

Det er anset for rimeligt, at 13-aarige Drengene stilles lige med unge Mennesker mellem 14 og 18 Aar, for saa vidt de i Genhold til Bestemmelsen i foregaaende Paragraf maa anvendes til industrielt Arbejde. Derksom man for disses Vedkommende vilde opstille særlige Regler paa Grund af de manglende Maaneder, vilde Virkningen let blive den, at disse 13aarige alligevel ikke opnaaede Beseftigelse. Den samme Regel følger den engelske Lovgivning.

Den vigtigste Forandring, der ved nærværende Paragraf søges hidført i den nu gældende Tilstand, bestaar deri, at Beseftigelsen for kvindelige Arbejdere fremtidig ikke skal ophøre med det fyldte 18de Aar, men vedblive paa samme Maade som bestemt for unge Mennesker mellem 14 og 18 Aar. Den foreslaaede Ligestilling er overensstemmende med Bestemmelsen i den nederlandske Lov af 1889, jfr. Lov af 1895, samt med den engelske Lovgivnings Forordninger overalt, hvor Kvinder arbejde sammen med Børn og unge Mennesker, hvorimod der, hvor Kvinder ikke arbejde sammen med disse, i bemeldte Lovgivning er fastsat en særlig Maksimalarbejdstid af $10\frac{1}{2}$ Time daglig for Kvinders Vedkommende; efter den tyfste Lov af 1891 er den tilladte Arbejdstid for voksne Kvinder — i Lighed med, hvad paa Berlinerkonferencen blev vedtaget — fastsat til 1 Time længere end for unge Mennesker eller til 11 Timer, hvilken Regel i Realiteten ligeledes bliver den gældende efter den østerrigske og svejtsiske Lovgivning paa Grund af disses Bestemmelser angaaende Maksimalarbejdstid ogsaa for voksne mandlige Arbejdere. Men herved er dog at erindre, at efter den tyfste og svejtsiske Lovgivning er der indrømmet Kvinder, der have et Husvæsen at forestaa, Ret til at erholde en Forlængelse af den sædvanlige Middagspause med $\frac{1}{2}$ Time, for saa vidt denne er mindre end $1\frac{1}{2}$ Time. Om der herefter er vundet synderligt ved at give Tilladelse til en saa ringe Forlængelse af Arbejdstiden som med $\frac{1}{2}$ —1 Time, er tvivlsomt, og i hvert Fald vilde en saadan Tilladelse overalt, hvor Kvinder arbejde sammen med unge Mennesker, besværliggøre Kontrollen med dens Overholdelse i en saa høj Grad, at denne vanskelig vilde kunne blive effektiv.

En Følge af Kvinders Ligestilling med unge Mennesker vil det være, at Natarbejde ligeledes bliver forbudt for Kvinder. Et saadant Forbud eksisterer allerede efter saa godt som samtlige europæiske Fabriklovgivninger. For de Kvinders Vedkommende, der ved Vedtagelsen af nærværende Lovforslag allerede

ere beseftigede ved Natarbejde, ere de fornødne Overgangsbestemmelser truffene i § 23.

Naar Begrænsningen af Arbejdstiden har fundet sit Udtryk gennem Angivelse af Maksimum for den tilladte effektive Arbejdstid med Tilføjeelse af Minimum for de Pauser, af hvilke Arbejdet skal være afbrudt, i Stedet for den nuværende Angivelse af Arbejdsdagens Længde og Pausernes Variabilitet, er dette i Overensstemmelse med saa godt som samtlige øvrige Fabriklovgivningers Forordninger i saa Henseende. Sammenlignet med den nu gældende Bestemmelse, der fastsætter en Arbejdsdag af højst 12 Timer, hvoraf mindst 2 Timer til Pauser, opnaas det ved Ændringen, at der ikke lægges Hindringer i Vejen for de tilstedeværende umiskendelige Bestræbelser for en Indskrænkning af Arbejdsdagens Længde; efter den her foreslaaede Bestemmelse vil Arbejdsdagen kunne indskræntes til 11 Timer, men der vil da rigtignok paa den anden Side ikke af de beseftigede Personer kunne fordres mere end 1 Time til Pauser.

For saa vidt Arbejdets Standsning ved Natetid for de i Paragraffen ommeldte Personers Vedkommende er udvidet til Tidrummet fra Kl. 8 Aften til Kl. 6 Morgen i Stedet for, som efter Loven af 23de Maj 1873 fastsat, fra Kl. 9 Aften til Kl. 5 Morgen, er den saaledes stedfundne Udvidelse overensstemmende med den norske og svenske Lovs samt til Dels ogsaa den svejtsiske Lovs Bestemmelser paa dette Punkt.

Ved Bestemmelsen om, at de beseftigede Personer ikke maa anvendes til noget Arbejde i Fabrikken eller Værkstedets Tjeneste uden for sammes Omraade ud over de ovenfor fastsatte Arbejdstimer, er det især tilfattet at forhindre, at Kvinder og unge Mennesker erholde udleveret Arbejde fra Fabrikken eller Værkstedet til Udførelse i Hjemmet eller benyttes til Byvæbning o. l. Bestemmelsen har sit Forbillede i den engelske Lovgivning samt i Loven af 18de Juni 1894 for Kanton Zürich angaaende Beseftigelse for kvindelige Arbejdere.

Bestemmelsen i Paragraffens 2det Stykke, hvorefter der udtræves Tilladelse fra Indenrigsministeren for, at mandlige Arbejdere, der have fyldt 16 Aar, kunne udføre Natarbejde, naar saadant skønnes at være nødvendigt for deres tekniske Uddannelse, er ganske vist videregaaende end forfættelige andre europæiske Lovgivingers Bestemmelser i saa Henseende; saaledes lader f. Eks. den tyfste, østerrigske, ungarske og belgiske Lovgivning Beseftigelsen for unge mandlige Personer ophøre allerede med det fyldte 16de Aar. Smidertid maa det ikke lades ube af Betragtning, at Beseftigelsen for de paagældende unge Arbejdere i mere end et